

MÚSICA

L'ARA avança aquest cap de setmana el nou disc de Macedònia

ARA

BARCELONA. Més de 700 nenes van participar l'any passat al càsting per poder entrar a la banda Macedònia. Fa 10 anys que va néixer aquest grup que, a més de fer cançons per a nens i nenes d'entre 6 i 12 anys, volia ser un instrument educatiu per a famílies i mestres. Consolidada la proposta, amb set discos d'estudi i diversos recopilatoris, les Macedònia inicien una etapa amb cinc fruites noves que seran la dolça cara del grup en els pròxims cinc anys. *Desperta* és el primer fruit de les fruites Paula Noguer, Carlota Busquets, Irene Carreras, Maria Farrés i Sara Roy, i es podrà aconseguir en primícia amb l'ARA aquest cap de setmana als quioscos, tant dissabte com diumenge, per només 9,95 euros.

El primer senzill que ja s'ha pogut sentir de *Desperta és Esmorzar*, un tema que forma part de la campanya de sensibilització de la Generalitat perquè els nens i nenes mengin fruita a les escoles. Al videoclip, que es pot veure a l'Ara.cat, hi participen personalitats com Marc Bartra, l'Iniesta del *Crackòvia*, Beth, Joan Pera, Tortell Poltrona i Cesk Freixas, a més de Manu Guix, que col·labora al disc, enregistrat als seus estudis. El CD conté onze cançons més, amb temes com ara *Ballen*, *Primer pas*, *La lluna al pati*, *Vacances*, *En Nico i la Tina* i *Sisè*. La singularitat de les cançons de les Macedònia és que no són infantils, sinó que parlen de les alegries i també les tristesses dels nois i noies de la seva edat.

La banda musical que acompanya les Macedònia està formada per dos guitarres (Dani Coma i Ferran Martín), un trompeta (Jaume Coma), un baix (Pep Pastor) i un bateria (Guillem Barceló). Ells seran a l'escenari en la presentació oficial del CD: per primer cop actuaran al Palau de la Música en plenes festes de Nadal, el 30 de desembre, dins el Festival del Mil·lenni. Llavors, la seva legió de fans ja s'haurà hagut d'aprendre les cançons. Aquest cap de setmana l'ARA els ho posa fàcil -i deu dies abans que a les botigues. —

És el primer disc de la nova generació de fruites. LA FOTOGRAFICA

TEATRE

Els russos que fan millor Txékhov

Declan Donnellan dirigeix la seva companyia russa a 'Les tres germanes'

Declan Donnellan, director de la companyia anglesa Cheek by Jowl, torna al festival Temporada Alta. Aquest cop amb els seus actors russos i un clàssic de Txékhov de gran èxit, *Les tres germanes*.

L.S.

BARCELONA. Els anglesos Declan Donnellan i Nick Ormerod van fundar la companyia Cheek by Jowl fa 31 anys. Va néixer per donar una mirada contemporània als clàssics, despullant-los d'artificis. L'èxit ha sigut espectacular i sostingut: són considerats una de les grans influències del teatre anglès actual i han fet gires per tot el món. Quan van començar a viatjar a Rússia, a finals dels 80, van establir lligams amb Lev Dodin i el Teatre Maly de Sant Petersburg. La companyia va exhibir sovint els seus muntatges a Moscou i, finalment, el Festival Internacional Txékhov els va convidar a crear la seva pròpia companyia russa. "Dirigir en una llengua estrangera és molt alliberador. A Rússia hi ha un gran pes del conjunt: és una cosa a la qual els actors responen de manera molt natural, i això s'adapta a la nostra manera de treballar -diu a l'ARA Donnellan-. Els problemes als quals s'enfronten els actors són els mateixos independentment de la cultura o la tradició. El que tenim en comú és més profund del que és diferent".

Aquest grup d'intèrprets, amb qui Donnellan ja ha signat quatre muntatges, és el que arriba al Teatre Municipal de Girona divendres i dissabte per interpretar *Les tres germanes*, que retrata la llarga espera d'Olga, Maixa i Irina per marxar un

Donnellan dirigeix a Moscou una companyia germana de Cheek by Jowl. IGOR ZAKHARKIN

dia a la seva Ítaca, Moscou, mentre el seu món aristòcrata s'ensorra. "Un clàssic és un clàssic perquè està viu ara i per a nosaltres. Txékhov aconsegueix que estíem aquests personatges que són autodestructius, graciosos i divertits i tristos alhora. Aquesta és la seva gran habilitat", defensa el director.

Les tres germanes de Donnellan ha tingut una acollida entusiasta d'ençà que es va estrenar, el 2005. Miraculosa. Superba. Única i irreplicable. El secret? "Totes les nostres obres creixen a la sala d'assaig, amb els actors. L'únic principi que tenim és que han d'estar vives, no mortes. Aquesta és la nostra prioritat. I com que les produccions ens duren tant de temps, ens assegurem que les obres estan vives a les gires. Espero que a Girona es noti", diu. —

Pervivència
"Un clàssic és un clàssic perquè està viu ara i per a nosaltres", diu Donnellan

Els 'Pàjarus' del cap de setmana a Girona

● **'Pàjaru' de Pere Hosta**

El clown Pere Hosta, el Mr. Be-an català, estrena *Pàjaru*. Humor absurd, primari i profund, dirigit per Manel Trias i amb vídeos d'Isaki Lacuesta, demostra els coneixements de l'entranyable pallaso en ornitologia. Dissabte i diumenge a La Planeta.

● **Mayumana i Buenafuente**
L'energètica companyia israeliana celebra 15 anys als escenaris amb l'estrena d'un nou muntatge, *Racconto*, en el qual Andreu Buenafuente posa la veu com a fil conductor. De divendres a diumenge a l'Auditori gironí.

Sol Picó fuig de la decadència a 'Memòries d'una puça'

VICTORIA NAVARRO

BARCELONA. Sol Picó s'ha inspirat en l'angoixa col·lectiva i en les conseqüències de la crisi per convertir-se en una petita puça i llançar un missatge clar: no hi ha ningú que en pugui escapar. La idea que sintetitza l'ànima de *Memòries d'una puça*, però, és celebrar la pèrdua com una oportunitat. La protagonista de l'espectacle, empena per la necessitat de canviar aquest món i escapar d'una situació asfixiant, es fica en una ampolla i es tira al mar, amb l'esperança que algú escoltarà el seu crit de socors. "La puça som tots", afirma Picó: un ésser insignificant però al mateix temps corrosiu i poderós, com ho són els éssers humans, capaços de portar el món cap a la decadència i la desolació.

En aquest espectacle sense sàbates de puntes, que s'estrena avui al Temporada Alta (al Teatre de Salt) i arribarà al Teatre Nacional el juliol de l'any vinent, l'esce-

nografia es transforma en un univers que es desploma, sacsejat per un huracà devastador. Els focus, les bambolines, van caient, tot és un mar de deixalles. Però la història podria situar-se en qualsevol lloc, ja que a tot arreu "podem celebrar aquesta desgràcia que ens cau a sobre". Acompanyada dels ballarins Carles Fernandez i Valentí Rocamora, la coreògrafa valenciana no deixa de córrer, saltar i lluitar, però no avança. I, tot i això, no desisteix: "Si han de ballar damunt de la brossa, ho faran", afirma.

Regida per la fantasia i l'absurd, l'espectacle no se separa de la ironia i l'humor. Amb la dramaturgia a càrrec de Txiki Berraondo, l'obra fa una petita exploració del folklore escocès, mentre que la música electrònica de Carlos López transmet, a la seva manera, la necessitat d'aturar-se per un moment. A partir del final podria sorgir un nou espectacle: el missatge de SOS ja s'ha enviat, ara falta que algú el rebí. —

Sol Picó es converteix en puça en una obra amb Valentí Rocamora i Carles Fernandez. DAVID RUANO